

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Denumirea marginală a articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Subiectele de sesizare a instanței”

2. Alineatele (3) – (9) ale articolului 1 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorității administrative de a-și realiza atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție, poate sesiza instanța

competență de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiționarul dobândește, de drept, calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea.

(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuțiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenței unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităților publice emise cu exces de putere, sesizează instanța de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămate. Petiționarul dobândește, de drept, calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Ministerul Public la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea.

(5) Când Ministerul Public apreciază că, prin emiterea unui act administrativ normativ, se vatămă un interes legitim public, sesizează instanța de contencios administrativ competentă de la sediul autorității publice emitente

(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat, întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se pronunță, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra legalității actelor civile încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice civile produse. Acțiunea poate fi introdusă în termenul prevăzut de art.11 alin.(2), în contradictoriu cu beneficiarul actului.

(7) Persoana vătămată în drepturile sau în interesele sale legitime, prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe ale Guvernului neconstituționale, se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile prezentei legi.

(8) Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public pot introduce acțiuni în contenciosul administrativ, în condițiile prezentei legi și ale legilor speciale.

(9) Cererile în contenciosul administrativ se soluționează cu participarea obligatorie a reprezentantului Ministerului Public.”

3. Alineatul (1) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. - (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *persoana vătămată* – orice persoană fizică sau persoană juridică, de drept public sau privat, titular ale unor drepturi subiective sau interese legitime private, vătămate prin acte administrative sau titulară a acțiunii privind vătămarea unui interes legitim public; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, respectiv organismele sociale care invocă vătămarea, prin actul administrativ atacat, fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;

b) *autoritatea publică* – orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;

c) *act administrativ* - actul unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică,

executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative, supuse competenței instanțelor de contencios administrativ;

d) *act administrativ-jurisdicțional* - actul emis de o autoritate administrativă investită, prin legea organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială;

e) *jurisdicție administrativă specială* – activitatea înfăptuită de o autoritate administrativă care are, conform legii organice speciale în materie, competența de soluționare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale;

f) *contenciosul administrativ* - activitatea de soluționare, de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice, a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;

g) *instanța de contencios administrativ, denumită în continuare instanță* – Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel și tribunalele administrativ-fiscale; sunt asimilate instanțelor de contencios administrativ și instanțele de drept comun, atunci când, potrivit art. 5 alin.(2), soluționează litigii de contencios administrativ după o altă procedură judiciară, prevăzută prin lege organică specială;

h) *nesoluționarea în termenul legal a unei cereri* - faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen;

i) *refuzul nejustificat de a soluționa o cerere* – exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în

executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a unei cereri;

j) *plângere prealabilă* – cererea prin care se solicită autorității publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării sau modificării acestuia;

k) *actele care privesc raporturile cu Parlamentul* – actele emise de o autoritate publică, în realizarea atribuțiilor sale, prevăzute de Constituție sau de o lege organică, în raporturile cu Parlamentul, respectiv actele emise prin colaborarea a două autorități executive, dacă cel puțin una se află, potrivit Constituției, sub controlul politic al Parlamentului;

l) *act de comandament cu caracter militar* - actul administrativ referitor la problemele strict militare ale activității din cadrul forțelor armate, specifice organizării militare, care presupun dreptul comandanților de a da ordine subordonaților în aspecte privitoare la conducerea trupei, în timp de pace sau război ori, după caz, la îndeplinirea serviciului militar;

m) *serviciu public* - activitatea organizată sau autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii, după caz, a unui interes public;

n) *exces de putere* – exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice, prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor;

o) *drept vătămat* – orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;

p) *interes legitim privat* - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat;

r) *interes legitim public* – interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea

nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice sau, după caz, funcționarea unui serviciu public;

s) *organisme sociale interesate* - structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative;

ș) *pagubă iminentă* – prejudiciu material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public;

t) *cazuri bine justificate* – împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ;

ț) *instanță de executare* - instanță care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ.”

4. Alineatul (1) al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 3. - (1) Prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale. Acțiunea se formulează în termenul prevăzut de art.11 și în condițiile prevăzute de prezenta lege și de Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, cu modificările și completările ulterioare.”

5. Alineatele (1)-(3) ale articolului 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. - (1) Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă, și suspendă cauza. Încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă nici unei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de

sesizare este supusă recursului, o dată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze.

(2) Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților și a emitentului.

(3) Soluția instanței de contencios administrativ este supusă recursului, care se declară în 5 zile de la comunicare și se judecă de urgență și cu precădere.”

6. Alineatele (2) - (4) ale articolului 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Actele administrative susceptibile, potrivit legii organice, să facă obiectul unei jurisdicții speciale administrative, pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, cu respectarea dispozițiilor art.7 alin.(2) din lege, dacă partea înțelege să nu exercite procedura administrativ-jurisdicțională.

(3) Actul administrativ-jurisdicțional pentru care, prin lege organică specială, se prevede o cale de atac în fața unei alte jurisdicții administrative speciale, poate fi atacat direct la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicare, dacă partea înțelege să renunțe la calea administrativ-jurisdicțională de atac.

(4) Dacă partea care a optat pentru jurisdicția administrativă specială sau pentru calea de atac la un alt organ administrativ-jurisdicțional înțelege să renunțe la aceasta în timpul soluționării litigiului, este obligată să notifice decizia de renunțare organului administrativ-jurisdicțional în cauză. Partea sesizează instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la notificare. În această situație, procedura administrativă prealabilă prevăzută de art.7 nu se mai efectuează.”

7. Alineatul (1) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. - (1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ individual, trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.”

8. După alineatul (1) al articolului 7 se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.”

9. Alineatul (5) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul acțiunilor introduse de Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile celor vătămați prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art.4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.”

10. După alineatul (5) al articolului 7 se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul acțiunilor introduse de prefect, se aplică procedura prealabilă prevăzută de Legea nr.340/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

11. Alineatul (1) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. - (1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut la art. 2

alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său, prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operații administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.”

12. După alineatul (1) al articolului 8 se introduc două alineate noi, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cereri prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge, logic, din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

(1²) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), acțiunile întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public pot avea ca obiect numai anularea actului sau obligarea autorității pârâte să emită un act sau un alt înscris, respectiv să efectueze o anumită operațiune administrativă, sub sancțiunea penalităților de întârziere sau a amenzii, prevăzută de art. 24 alin. (2).”

13. Alineatul (3) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) La soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se are în vedere regula după care principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.”

14. Alineatul (3) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) După pronunțarea Curții Constituționale, instanța de contencios administrativ repune cauza pe rol și dă termen, cu

citarea părților. Dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională, instanța soluționează fondul cauzei; în caz contrar, acțiunea se respinge ca inadmisibilă.”

15. După alineatul (4) al articolului 9 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Acțiunea prevăzută de alin. (1) poate avea ca obiect acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțele Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative; acțiunea poate fi introdusă direct la instanța de contencios administrativ competentă, în limitele unui termen de decădere de 1 an de zile, calculat de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

16. Alineatele (1) și (2) ale articolului 10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. - (1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 500.000 lei se soluționează, în fond, de către tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 500.000 lei se soluționează, în fond, de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.

(2) Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar recursul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de secția de contencios

administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.”

17. Alineatele (1) și (2) ale articolului 11 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. - (1) Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual sau recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

- a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă;
- b) data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii;
- c) data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii;
- d) data expirării termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluționarea favorabilă a cererii;
- e) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.

(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz.”

18. După alineatul (2) al articolului 11 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul suspendării, potrivit legii speciale, a procedurii de soluționare a plângerii prealabile, termenul prevăzut la alin. (1) curge după reluarea procedurii, de la momentul finalizării acesteia sau de la data expirării termenului legal de soluționare, după caz, dacă a expirat termenul prevăzut la alin. (2).”

19. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

Documente necesare „Art. 12. - Reclamantul anexează la acțiune copia actului administrativ pe care îl atacă sau, după caz, răspunsul autorității publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale. În situația în care reclamantul nu a primit niciun răspuns la cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificată prin numărul și data înregistrării la autoritatea publică, precum și orice înscris care face dovada îndeplinirii procedurii prealabile, dacă acest demers era obligatoriu. În situația în care reclamantul introduce acțiune împotriva autorității care refuză să pună în executare actul administrativ emis în urma soluționării favorabile a unei cereri, va depune la dosar și copia certificată după acest act.”

20. Alineatele (1), (3) și (4) ale articolului 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. - (1) La primirea cererii, instanța dispune citarea părților și poate cere autorității al cărei act este atacat să-i comunice de urgență acel act, împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

(3) În mod corespunzător situațiilor de la alin. (1) și (2), după caz, se procedează și în cazul acțiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim.

(4) Dacă autoritatea publică nu trimite, în termenul stabilit de instanță, lucrările cerute, conducătorul acesteia este obligat, prin încheiere interlocutorie, să plătească statului, cu titlu de amendă judiciară, 20% din salariul minim brut pe economie, pentru fiecare zi de întârziere nejustificată.”

21. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:**Suspendarea
executării
actului**

„Art. 14. - (1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termenul de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nici o formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat, acesta este suspendat de drept. În acest caz, nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de

suspendare succesive pentru aceleași motive.

(7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare silită, precum și restabilirea situației anterioare emiterii sau adoptării sale, până la expirarea duratei suspendării.”

22. Alineatele (1) și (2) ale articolului 15 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. - (1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art.14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula o dată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea recursului.

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2) - (7) se aplică în mod corespunzător.”

23. După alineatul (3) al articolului 15 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art.14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în baza alin.(1).”

24. Alineatul (1) al articolului 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. - (1) Cererile în justiție, prevăzute de prezenta lege, pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului, ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept

subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârâtă.”

25. După articolul 16 se introduce un nou articol, art.16¹, cu următorul cuprins:

„Introducerea în cauză a altor persoane Art.16¹. - Instanța de contencios administrativ poate introduce în cauză, la cerere, organismele sociale interesate sau poate pune în discuție, din oficiu, necesitatea introducerii în cauză a acestora, precum și a altor subiecte de drept.”

26. Alineatul (3) al articolului 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârile se redactează și se motivează de urgență, în cel mult 30 zile de la pronunțare.”

27. Alineatele (1), (2) și (5) ale articolului 18 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 18. - (1) Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă.

(2) Instanța este competentă să se pronunțe, în afara situațiilor prevăzute de art.1 alin. (6), și asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării.

(5) Soluțiile prevăzute la alin. (1) și alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite sub sancțiunea unei penalități, a părții obligate, pentru fiecare zi de întârziere.”

28. După alineatul (5) al articolului 18 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) În toate situațiile, instanța poate stabili, prin dispozitiv, la cererea părții interesate, un termen de executare, precum și amenda prevăzută la art. 24 alin. (2).”

29. După alineatul (2) al articolului 19 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, și contractelor administrative.”

30. Alineatele (1) și (3) ale articolului 20 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. - (1) Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, modificând sau casând sentința, va rejudeca litigiul în fond, dacă nu sunt motive de casare cu trimitere. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță.”

31. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Căile extraordinare și irevocabile de atac Art. 21. - (1) Împotriva soluțiilor definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de contencios administrativ se pot exercita căile de atac prevăzute de Codul de procedură civilă.

(2) Constituie motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârilor rămase definitive și irevocabile prin încălcarea principiului priorității dreptului comunitar, reglementat de art.148 alin.(2), coroborat cu art.20 alin.(2) din Constituția României, republicată. Cererea de revizuire se introduce în termen de 15 zile de la

comunicare, care se face, prin derogare de la regula consacrată de art. 17 alin.(3), la cererea temeinic motivată a părții interesate, în termen de 15 zile de la pronunțare. Cererea de revizuire se soluționează de urgență și cu precădere, într-un termen maxim de 30 de zile de la înregistrare.”

32. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Titlul executoriu Art. 22. - Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile, prin care s-au admis acțiunile formulate potrivit dispozițiilor prezentei legi, constituie titluri executorii și se pun în executare fără nici o altă formalitate, chiar înainte de motivarea hotărârii judecătorești irevocabile.”

33. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Obligația publicării Art. 23. - Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile, prin care s-au anulat acte administrative cu caracter normativ, sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Ele se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanței de executare, în Monitorul Oficial al României, Partea I sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicitate.”

34. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Obligația executării

Art.24.-(1) Dacă în urma admiterii acțiunii, autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate, o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.

(3) Neexecutarea sau nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la aplicarea amenzii prevăzute de alin. (2), constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei.”

35. Alineatul (3) al articolului 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea pronunțată de instanța de executare poate fi atacată cu recurs, în termen de 5 zile de la comunicare.”

36. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Acțiunea în regres

Art. 26. - Conducătorul autorității publice se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de

neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun. În cazul în care cei vinovați sunt funcționari sau demnitari publici, se aplică reglementările speciale.”

37. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Completarea
cu drept
comun**

Art. 28. - (1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte. Compatibilitatea aplicării normelor de procedură civilă se stabilește de instanță, cu prilejul soluționării cauzei.

(2) Acțiunile introduse de persoanele de drept public și de orice autoritate publică, în apărarea unui interes public, precum și cele introduse împotriva actelor administrative normative, nu mai pot fi retrase, cu excepția situației în care sunt formulate și pentru apărarea drepturilor sau intereselor legitime de care pot dispune persoanele fizice sau juridice de drept privat.”

Art. II. - (1) Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004 vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței. Prin excepție, punerea în executare a hotărârilor definitive și irevocabile pronunțate în temeiul Legii nr. 29/1990 și neexecutate la data

intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004, se face în conformitate cu prevederile acesteia.

(2) Dispozițiile referitoare la excepția de nelegalitate și la garanțiile procesuale prevăzute de Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi. Excepția de nelegalitate poate fi invocată și pentru actele administrative individuale emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004, în forma sa inițială.

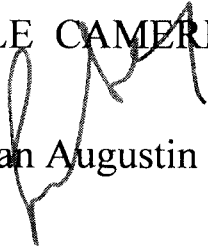
Art. III. - Hotărârile judecătorești, pronunțate în baza Legii nr. 554/2004, rămase definitive și irevocabile fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, pot forma obiectul unei cereri de revizuire, care se poate introduce în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. IV. - În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va prezenta Parlamentului spre aprobare, în procedură de urgență, proiectele de legi pentru reglementarea diferitelor jurisdicții administrative speciale.

Art.V. - Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 27 februarie 2007, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Lucian Augustin Bolcaș